മാനസികമായ അടിമത്തം

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

മാനസികമായ അടിമത്തം

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള
(മലയാളം: ലേഖനം)

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

The Plains of Lower Wallachia, a painting by William Henry Bartlett (1809–1854). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

മാനസികമായ അടിമത്തം

അടിമക്കച്ചവടം നിർത്തൽ ചെയ്തതുകൊണ്ടു ശാരീരികമായ അടിമത്തം മാത്രമേ നീങ്ങിപ്പോയിട്ടുള്ളൂ. അടിമത്തത്തിന് അദൃശ്യമായ മറ്റൊരു രൂപം കൂടിയുണ്ട് മാനസികമെന്നോ ബുദ്ധിപരമെന്നോ പറയാവുന്ന ഒന്നാണത്. അതിപ്പോഴും വർദ്ധമാനമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിനോളം തന്നെ അപകൃഷ്ടവും ആപൽക്കരവുമാണു രണ്ടാമത്തേതും മാനസികമായ അടിമത്തത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയും വ്യാമർദ്ദവും ഇന്നവിധമെന്നും ഇത്രമാത്രമെന്നും പരിച്ഛേദിച്ചു പറയുവാൻ പ്രയാസമത്രേ അത്രയ്ക്കു സൂക്ഷ്മവും സമ്മിശ്രവുമാണ് അതിന്റെ പ്രവർത്തനം സ്വതന്ത്രചിന്തയുടെ അങ്കുരങ്ങൾപോലും അടിച്ചമർത്തുന്ന ഈ മനോബാധയുടെ ശരിയായ രൂപം മനസ്സിലാക്കിയാൽ ആധുനികലോകവും അടിമകളുടെ ഒരു അങ്ങാടിയാണെന്നു പറയേണ്ടിവരും. ഇത്തരം അടിമത്തം അപമാനകരമായി സാധാരണ ഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല. തന്മൂലം പരിഷ്കൃതലോകത്തിൽ അതിനൊരു മാന്യമായ സ്ഥാനവും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ വളർച്ചയെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടു സകല പ്രവൃത്തിരംഗങ്ങളിലും ഈ ബാധ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. നമ്മളിൽ പലരെയും അതു പിടികൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഒരു ആത്മപരിശോധന നടത്തിയാൽ അറിയാറാകും.

എന്താണ് ഈ മാനസികമായ അടിമത്തം? മനസ്സിന്റെ ഒരുതരം ബന്ധനം തന്നെയാണത്. എന്തുകൊണ്ടുള്ള ബന്ധനം? ചില ആശയങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും കൊണ്ട് എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറയാം. അവയുടെ കെട്ടുപാടിൽ അകപ്പെട്ടുപോകുന്ന മനസ്സിന് ചങ്ങലയിൽപ്പെട്ട പഴയ അടിമയെപ്പോലുള്ള ഒരു വിഷമസ്ഥിതി വന്നുചേരുന്നു. ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ചില പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഇവയ്ക്കും പുറമെ പരമ്പരാഗതമായ വിശ്വാസങ്ങൾ—ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ മനസ്സിനെ അടിമപ്പെടുത്തുന്നവയായി പലതുണ്ട് ഇവ ആദ്യം പറഞ്ഞ ആശയം, വിശ്വാസം എന്ന രണ്ടിനങ്ങളിലുൾപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഇവയുടെ ആലോചനാപൂർവമായ അംഗീകാരമോ ഇവയോടുള്ള അസന്ദിഗ്ദ്ധമായ ആനുകൂല്യമോ ഇങ്ങനെ മനോബന്ധത്തിനു കാരണമാകുമെന്ന് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ മറുവശം കാണാത്തവിധം മനസ്സ് ഒന്നിനോട് ഒട്ടിനിൽക്കുകയും ചിന്താവ്യാപരം സ്തബ്ധമാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതുബന്ധനാവസ്ഥയിലായിപ്പോകുന്ന പ്രസ്തുത മനോഭാവമാണു പ്രകൃതത്തിൽ നിരൂപിതമാകുന്നതെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്.

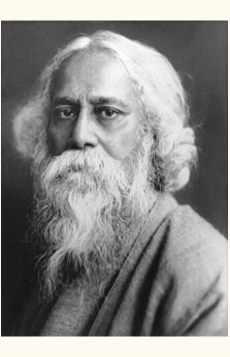
ടാഗൂർ

മതപരം, രാഷ്ട്രീയം, സാമുദായികം, സാമ്പത്തികം എന്നിങ്ങനെ തരംതിരിയുന്ന വിവിധ രംഗങ്ങളിലെല്ലാം ഈ അടിമമനോഗതി നിഴലിച്ചുകാണാം. മനസ്സിനെ മയക്കുന്ന കറുപ്പാണു മതമെന്നു പറയത്തക്കവിധം അതു മനുഷ്യചരിത്രം കളങ്കപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് തത്സംബന്ധമായി അധികം വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ബൈബിളിന്റെയോ ഖുറാന്റെയോ ഭഗവത്ഗീതയുടെയോ അടിമകളാകാത്തവർ തത്തന്മതസ്ഥരിൽ എത്രപേരുണ്ട്? ഈവക ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ഗുണദോഷവിചിന്തനത്തിനു തയ്യാറാകുന്നവർ താരതമ്യേന എത്രയെത്ര ചുരുക്കം? മതപരമായ എന്തുപുതിയ അഭിപ്രായം പുറത്തുവന്നാലും അതു പൂർവോക്തഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ തത്ത്വങ്ങളോട് ഒത്തുവരുന്നുണ്ടോ എന്നാണു നമ്മുടെ നോട്ടം ഒന്നുകിൽ പുതിയത് തെറ്റാണെന്ന് ഉടൻ വിധി കല്പിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ഒക്കാത്തിടത്ത് ഒപ്പിക്കുവാൻ വക്രവാദങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു ശബ്ദജാലം കാണിക്കുക. സ്വബുദ്ധിയുടെ സ്വാഭാവികമായ യുക്തിവിചാരത്തെ മനഃപൂർവ്വം മറച്ചുവച്ചു തൽഫലമായുണ്ടാകുന്ന ആത്മവഞ്ചനയെയും ഗൗനിക്കാതെ പഴയ വിശ്വാസം പുലർത്തുവാൻ പണിപ്പെടുക—ഇങ്ങനെ ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള മനോവികൃതികളാണ് മതപരമായ വിചാരണയിൽ വെളിപ്പെടാറുള്ളത്! സത്യം പറവാനും ധർമം അനുഷ്ഠിപ്പാനും മതഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ 'അത്താറട്ടി' കാണിച്ചെങ്കിലേ തൃപ്തിയാകയുള്ളു എന്നുവന്നാൽ അതല്ലേ അടിമത്തത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷണം ഒരു നല്ല കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തണോ വേണ്ടയോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ രണ്ടായിരം കൊല്ലം പുറകോട്ടു പോയി അന്നത്തെ ആചാര്യന്മാരെ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്തിന്? മനസ്സിന്റെ ജയിൽവാസമാണ് ഇതിലെല്ലാം പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. 'അറിവു മുഴുവൻ ഖുറാനിൽ അടക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ കാണാത്തതൊന്നും ശരിയായ അറിവല്ല' എന്നൊരു ന്യായം കണ്ടുപിടിച്ചു പണ്ടൊരു മതഭ്രാന്തനായ സേനാധിപൻ വലിയൊരു ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്കു തീവച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട് മാനസികമായ അടിമത്തത്തിന്റെ വെളിച്ചപ്പാട് അയാളാണ്. അത്രത്തോളം ആപൽക്കാരികളല്ലെങ്കിലും അയാളുടെ അനുയായികളായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടവർ ഇന്നും ധാരാളമുണ്ട്. ഏതു കാര്യത്തിനും പ്രമാണം തേടിപ്പോകുന്ന പോക്ക് ഏതാണ്ടൊരു പാരതന്ത്ര്യം തന്നെയാണ്. 'ഭഗവത്ഗീതയിലുണ്ടെങ്കിൽ ശരി, ഇല്ലെങ്കിൽ തെറ്റ്' എന്നു വന്നാൽ ആ അവസ്ഥ അടിമകളെ സൃഷ്ടിക്കാനും അതുവളർന്നുവരുന്ന അറിവിന്റെ ചുടുകാടാകും. മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഗുരുക്കന്മാർ, രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾ മുതലായവരുടെ പ്രാമാണികത്വംപോലെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ വികാസത്തെ തടയുന്ന മറ്റൊരു ബാധയുമില്ല. "There is no more unmitigated nuisance to one's manhood than authority whether of scripture gurus or political leaderes" എന്നു ടാഗൂർ ഒരിക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

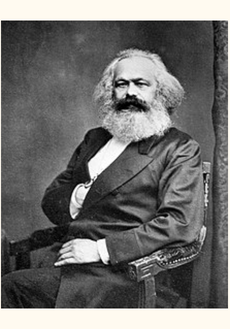
കാറൽ മാർക്സ്

വിശ്രുതന്മാരായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞർ തത്ത്വജ്ഞാനികൾ മുതലായവർ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള അനുയായികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ബുദ്ധിപരമായ അടിമത്തം (intellectual slavery) പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവരത്രേ ചിലന്തിവലയിൽ ഈച്ചകൾ കുടുങ്ങിപ്പോകുന്നതുപോലെയാണ് ഇത്തരം ശിഷ്യന്മാരുടെയും ഗതി. സോക്രട്ടീസ്, അരിസ്റ്റോട്ടിൽ, പ്ലേറ്റോ, ശങ്കരാചാര്യർ, കാറൽ മാർക്സ്, മഹാത്മാഗാന്ധി തുടങ്ങിയ ലോകാചാര്യന്മാർക്കെല്ലാം ആയിരക്കണക്കിനു അടിമകളെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സർവശാസ്ത്രപാരാവാരപാരംഗതൻ എന്ന നിലയിലത്രെ സോക്രട്ടീസ് അന്നത്തെ ലോകത്തിൽ സമാരാധിതനായിരുന്നത്. അറിയേണ്ടതെല്ലാം ഈ സർവജ്ഞൻ പഠിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നൊരു വിശ്വാസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ജനതാമദ്ധ്യത്തിൽ പരക്കുന്നതിനിടയായി തന്മൂലം പുരാതന ഗ്രീസിലെ വിജ്ഞാനപുരോഗമനം കുറേ നാളത്തേക്കു നിലച്ചുപോയതായും പറയപ്പെടുന്നു. പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ (Physics) ആദിസ്ഥാപകന്മാരിൽ ഒരാളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന വിഖ്യാതനായ ഡെമോക്രിറ്റസ് (Democritus) ആദ്യമായി അണുസിദ്ധാന്തം അവതരിപ്പിച്ചത്. അക്കാലത്തായിരുന്നു. അന്ന് അതു ഗൗനിക്കാൻ പോലും അധികംപേരും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല, കാരണം സോക്രട്ടീസിന്റെ ശിഷ്യസംഘത്തിന് അതു സ്വീകാര്യമായില്ലെന്നുള്ളതു മാത്രമായിരുന്നു. നവീനശാസ്ത്രകാരന്മാർ ഭക്തിപൂർവ്വം ആരാധിക്കുന്ന ഈ വിശ്രുതജ്ഞാനിയുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചുട്ടുകളവാൻപോലും പ്ലേറ്റോ ഉദ്യമിക്കുകയുണ്ടായത്രേ. നോക്കുക! തത്താദൃശനായ ഒരു പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠനെയും ബാധിച്ച ബുദ്ധിപാരതന്ത്ര്യം! അന്നത്തെ സ്വതന്ത്രചിന്തകന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നു എപ്പിക്യൂറസ് (Epicurus) സോക്രട്ടിസിന്റെ അടിമശിഷ്യന്മാരുടെ ശല്യം മൂലം അദ്ദേഹത്തിനും കുറെക്കാലത്തേക്കു തല പൊക്കാൻ സാധിച്ചില്ല.

അദ്വൈതികൾ, ദ്വൈതികൾ, നൈയായികന്മാർ, മീമാംസകന്മാർ ഇങ്ങനെ നാനാനാമധേയധാരികളായി പല സിദ്ധാന്താവലംബികളെയും ഇന്ത്യയിൽ നാം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ അദ്വൈതി എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണർത്ഥം? ശങ്കരാചാര്യർ സ്ഥാപിച്ച അദ്വൈതസിദ്ധാന്തം വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നു മാത്രമല്ല, ദ്വൈതാദിമതാന്തരങ്ങളെ ധ്വംസിക്കുന്നവൻ എന്നുകൂടി അതിനർത്ഥം കല്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വമതസിദ്ധാന്തം സാധുവാണെന്നു സമർത്ഥിച്ചാൽമാത്രം പോരാ അന്യസിദ്ധാന്തങ്ങളെല്ലാം അബദ്ധമാണെന്നു മർക്കടമുഷ്ടി പിടിച്ചു സ്വബുദ്ധിയുടെ അടിമത്തം കൂടി പ്രദർശിപ്പിച്ചാലേ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒരുവൻ ലക്ഷണം തികഞ്ഞ ഒരു 'സിദ്ധാന്തി'യാകയുള്ളു. ഇന്ത്യയിൽ ഓരോ തത്ത്വജ്ഞാനപ്രസ്ഥാനത്തിനും ഈവിധം അടിമകളായിട്ടുള്ളവരാണ് അധികവും.

ഗാന്ധിജിയുടെ ശിഷ്യന്മാരിലും ഇതുപോലൊരു മനോഭാവം കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കരുടെ പോപ്പിനുള്ളതുപോലെ ഏതാണ്ടൊരു അപ്രമാദിത്വം (infallibility) ഗാന്ധിക്കും ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് ബീഹാർ ഭൂകമ്പത്തെപ്പറ്റിയോ മറ്റേതെങ്കിലും കാര്യത്തെപ്പറ്റിയോ എന്തബദ്ധം പറഞ്ഞാലും അതു വേദവാക്യസദൃശം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവരെ തച്ഛിഷ്യഗണത്തിൽ ധാരാളം കാണാം. കുറെനാൾകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ ഇന്ത്യയ്ക്കു രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുള്ള മോചനം തേടേണ്ടിവരുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഒന്ന് ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണത്തിൽനിന്ന് മറ്റേത് മഹാത്മാവിന്റെ മഹത്ത്വഭരണത്തിൽനിന്നും.

കാറൽ മാർക്സിന് ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമല്ല, ലോകം മുഴുവനും അടിമകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നോ രണ്ടോ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വരച്ചുകാണിച്ചിട്ടുള്ള സിദ്ധാന്തവലയത്തിനപ്പുറം കടന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകുന്നവർ തദനുയായികളിൽ ചുരുക്കം പേർ മാത്രമേയുള്ളൂ ദേശകാലോചിതമായ വ്യതിയാനം മാർക്സിന്റെ ആശയങ്ങൾക്കും ആവശ്യമാണെന്നു വിചാരിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യംപോലും ഇല്ലാത്തവരാണ് ഒട്ടുവളരെപ്പേർ ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു പാർട്ടിയിലും പെടാതെ ഒറ്റയ്ക്കുനിന്നു സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുന്നവന് ഒരു സ്ഥാനവുമില്ലെന്ന മട്ടായിട്ടുണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങൾ വാർത്തെടുക്കാനുള്ള ഏതാനും കരുക്കളുടെ ഒരു പ്രദർശനശാലയാണ് ഇന്നത്തെ ലോകം ഏതെങ്കിലും ഒരു കരുവിൽ ഇട്ടു നമ്മുടെ മനസ്സു കാലേക്കൂട്ടി രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളണം. അതിനുശേഷമേ അതിൽ വിചാരങ്ങൾ വിളയാവൂ, അല്ലെങ്കിൽ അവയൊന്നും വിലപ്പോകുന്നതല്ല എന്ന നിലയാണ് ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്. അടിമത്തത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടമെന്നേ ഇതിനെപ്പറ്റി പറയേണ്ടതുള്ളൂ. നമ്മൾ ആദ്യമേതന്നെ ഒരു 'ഫിലോസഫി' പഠിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വസ്തുസ്ഥിതികൾ നീതികരിക്കാനാണു നമ്മുടെ ശ്രമം; എന്നിങ്ങനെ ഒരു നിരൂപകൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഈയവസരത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്. "we are taught our philosophy first and in its lights we try to justify the facts' എന്നാണു അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. മനോബന്ധത്തിനിടയാക്കുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം നേരെ വിപരീതമായിത്തീർന്നാലേ ചിന്താശക്തി സ്വതന്ത്രമായി വ്യാപരിക്കുകയുള്ളൂ.

ഇനി ജർമ്മനിയിലേക്കും ഇറ്റലിയിലേക്കും ഒന്നു കണ്ണോടിക്കാം ഹിറ്റ്ലറുടെയും മുസ്സോളിനിയുടെയും അടിമകളല്ലേ അവിടെ അധികവും? ആലോചിക്കുവാനും നിശ്ചയിക്കുവാനും ഈ രണ്ടു പേർക്കു മാത്രമേ അധികാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉള്ള ബാക്കിയുള്ളവർ—അവർ എത്ര പണ്ഡിതന്മാരും പ്രമാണികളും ആയാലും വേണ്ടില്ല—ഈ യജമാനന്മാരുടെ പിറകെ പോകേണ്ട വെറും ആട്ടിൻകൂട്ടം! നാലും മൂന്നും ഒമ്പതെന്നു ഹിറ്റ്ലർ നിശ്ചയിച്ചുവെന്നിരിക്കട്ടെ. ഉടനെ അതു ശരിയാക്കാൻവേണ്ടി ഗണിതശാസ്ത്രംതന്നെ തിരുത്തിയെഴുതാൻ ജർമ്മനിയിൽ ആളുകളുണ്ടാകും മനുഷ്യരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സ്വഭാവത്തിലും നിരീക്ഷണത്തിലും ഒരുതരം സ്ത്രീസഹജമായ ഭാവം ഉള്ളവരാണെന്നും അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഭരിക്കുന്നതു യുക്തിവിചാരത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ വികാരങ്ങളാണെന്നും (An immense majority of the people are so feminine in nature and point of view, that their thoughts and actions are governed more by feeling and sentiments than by reasoned consideration) ഹിറ്റ്ലർ തന്നെ തന്റെ ആത്മകഥയിൽ ഒരിടത്തു പറയുന്നുണ്ട്.

സ്വന്തം നാട്ടിലെ സ്വാനുഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിട്ടാകണമല്ലോ ഈ ഭരണാധികാരി ഇങ്ങനെയൊരു മാനസികരഹസ്യം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇറ്റലിയിൽ ചെന്നാലും ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നു കാണാം. ഈ രണ്ടു രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾ പാകപ്പെടുത്തിവയ്ക്കുന്ന ആഹാരംകൊണ്ടുവേണം ആ രാജ്യവാസികളുടെ മനസ്സും ബുദ്ധിയും പുഷ്ടിപ്പെടുവാൻ അതു ഭക്ഷിച്ച് ഭക്ഷിച്ച് ഇപ്പോൾ അതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും തദ്ദേശീയമനസ്സിനു രുചിക്കുകയില്ലെന്നായിട്ടുണ്ട്. അടിമത്തം മാത്രമല്ല, അടിമക്കച്ചവടം ഇക്കാലത്തു നിലവിലുണ്ടെന്നു പറയാം. 'നാസിസം', 'ഫാസിസം', 'കമ്യൂണിസം' ഇത്യാദിപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആളെ പിടിക്കുവാനുള്ള വലകളല്ലേ നാലുപാടും വീശിയിരിക്കുന്നത്? അടിമക്കുപ്പായം ധരിച്ച് ഓരോ വലയിലും ചെന്നു വീഴുന്ന വിഡ്ഢികളും അസംഖ്യമത്രേ ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇന്നത്തെ ലോകവും അടിമകളുടെ ഒരു അങ്ങാടിയാണെന്നു മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചത്. ഹിറ്റ്ലറും മുസ്സോളിനിയും ഈ അങ്ങാടിയിലെ വിരുതന്മാരായ രണ്ടു വാണിഭക്കാരാണ് കാശും കൗശലവും കൈയൂക്കും കൂടുതലുള്ളവനു കൂടുതൽ അടിമകളെ കിട്ടും.

എന്നാണ് മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രനാവുക!

1938.

□

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

ജനനം: 1-8-1900
പിതാവ്: ഊരുമനയ്ക്കൽ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരി
മാതാവ്: കുറുങ്ങാട്ട് ദേവകി അമ്മ
വിദ്യാഭ്യാസം: വിദ്വാൻ പരീക്ഷ, എം. എ.

ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമം ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകൻ, ആലുവ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് അദ്ധ്യാപകൻ, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റ് 1968–71, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം, ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഭരണസമിതിയംഗം, കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ സെനറ്റംഗം, ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് അംഗം, പാഠ്യ പുസ്തക കമ്മിറ്റി കൺവീനർ (1958), ബാല സാഹിത്യ ശില്പശാല ഡയറക്ടർ (1958), 'ദാസ് ക്യാപിറ്റൽ' മലയാളപരിഭാഷയുടെ ചീഫ് എഡിറ്റർ, കേരള സാഹിത്യ സമിതി പ്രസിഡന്റ്.

കൃതികൾ

സാഹിതീയം, വിചാരവിപ്ലവം, വിമർശ രശ്മി, നിരീക്ഷണം, ഗ്രന്ഥാവലോകനം, ചിന്താതരംഗം, മാനസോല്ലാസം, മനന മണ്ഡലം, സാഹിതീകൗതുകം, നവദർശനം, ദീപാവലി, സ്മരണമഞ്ജരി, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഉപന്യാസങ്ങൾ, വിമർശ ദീപ്തി, യുക്തിവിഹാരം, വിമർശനവും വീക്ഷണവും, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—തത്വചിന്ത, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—സാഹിത്യവിമർശം, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—നിരീക്ഷണം.

ചരമം: 11-2-1971

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണു് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളതു്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണു് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണു്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണു് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയതു്. അതുകൊണ്ടു് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണു്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണു്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണു്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്കു് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണു്.